

História školy

V Liptovskom Hrádku boli stredné školy s dlhoročnou tradíciou zamerané na lesníctvo a drevárstvo. Neodmysliteľnú súčasť historického vývoja horného Liptova tvorí aj baníctvo a hutníctvo. V Liptovskom Hrádku sa spracúvalo veľmi kvalitné železo. Aj preto tu bola začiatkom 19. storočia postavená továreň na výrobu pušiek, pištolí a karabín, ktorá patrila medzi strategické podniky štátu a kvalitou aj kvantitou výroby patrila medzi najlepšie v Rakúsko-Uhorsku.

Na túto priemyselnú tradíciu naviazalo vybudovanie elektrotechnického závodu v Liptovskom Hrádku. V roku 1950 bol založený podnik **TESLA Liptovský Hrádok**, ktorého prvým výrobným sortimentom boli elektromechanické diely pre telefónnu techniku.

Rýchly rozvoj elektrotechniky v povojnovom období vyžadoval nových kvalifikovaných odborníkov, čo bolo impulzom vytvorenia vlastného vzdelávacieho zariadenia Národného podniku TESLA Karlín závodu Tesla v Liptovskom Hrádku.

Tak vznikol predpoklad pre vznik elektrotechnického školstva v Liptovskom Hrádku.

Stredné odborné učilište elektrotechnické

1.októbra 1951 sa začal prvý školský rok v **Stredisku pracujúceho dorastu** s pričlenenou Základnou odbornou školou v Liptovskom Mikuláši, s výučbou v Liptovskom Hrádku.

Vedúcim Strediska pracujúceho dorastu sa stal Alojz Peciar. Od roku 1951 do roku 1959 sa podľa potrieb výrobného programu závodu vyučovali v dvojročných cykloch učebné odbory **uni verzálny nástrojár, sústružník, elektromechanik, spojovací mechanik**.

V roku 1958 sa závod TESLA Liptovský Hrádok po reorganizácii elektrotechnických závodov osamostatnil, vyčlenil z materského podniku a stal sa národným podnikom.

V roku 1959 na základe zákona č.89/58 Zb. zo dňa 12.12.1958 bolo zriadené **Odborné učilište** pri n. p. TESLA Liptovský Hrádok a zaradené do siete odborných učilíšť ako škola II. cyklu.

V roku 1961 dostalo Odborné učilište nové priestory v areáli závodu. Z hľadiska potrieb podniku sa vyučovali žiaci v období rokov 1960 -1964 v učebných odboroch **nástrojár, zámočník, montér spojovacích zariadení a spojovací mechanik** už v trojročnej učebnej dobe.

Od 1.septembra 1962 mali absolventi učebných odborov možnosť získať v ďalšom dvojročnom štúdiu popri zamestnaní úplné stredné vzdelanie. Veľký rozvoj zaznamenalo učilište v školskom roku 1963 - 1964, kedy sa vyučovalo v troch rôznych odboroch, **spojovací technik, univerzálny nástrojár a univerzálny zámočník**

Pre výchovu ďalšieho počtu učňov nemalo odborné učilište priestorové ani personálne kapacity, preto sa v roku 1966 vytvorilo stredisko v rámci **Závodnej školy práce**

V roku 1969 sa začalo s výstavbou nového areálu odborného učilišťa s priestranými učebňami, dielňami a internátom.

V OU bol od 1.septembra 1975 zriadený experimentálny 4 - ročný študijný odbor **mechanik elektronických zariadení**

. Otvorenie nového študijného odboru bolo podmienené i tým, že v podniku TESLA Liptovský Hrádok nastala ďalšia fáza rozvoja ústredňovej techniky, veľmi úzko spätá s rozvojom integrovaných komponentov, mikroelektronikou a mikroprocesormi.

V roku 1976 sa z OU stalo **Stredné odborné učilište elektrotechnické Liptovský Hrádok**. S OU v školskom roku 1992-93, ako jedno z prvých učilíšť na Slovensku začalo vyučovať formou stupňovitej prípravy v odbore **elektrotechnika,**

so

zameraním na

oznamovaciu a zabezpečovaciu techniku, meracie prístroje a zariadenia

, od školského roku 1996 - 97 zameranie na

autoelektroniku

a od školského roku 1999 - 2000 aj

číslicovú a riadiacu techniku

.

Stredná priemyselná škola elektrotechnická

V roku 1955 bolo pri Strednej priemyselnej škole drevárskej v Liptovskom Hrádku, otvorené dvojročné štúdium popri zamestnaní v špecializácii oznamovacia technika. Poskytovalo nižšie odborné vzdelanie končiace záverečnými skúškami. V roku 1960, úpravou pedagogických dokumentov bolo štúdium upravené na trojročné s možnosťou ďalšieho dvojročného štúdia ukončeného maturitnou skúškou.

Pre potreby Národného podniku Tesla Liptovský Hrádok a iných elektrotechnických podnikov na Slovensku boli potrební aj **střední technickí pracovníci**. Z týchto iniciatív

vznikla **Stredná priemyselná škola elektrotechnická v Liptovskom Hrádku**. Prví študenti denného štúdia začali študovať od

1. septembra 1961

.

Zriaďovacia listina školy bola vystavená až o rok neskôr, s dátumom 1. september 1962.

Škola získala po Strednej priemyselnej škole drevárskej štyri učebne, chýbali dielne, laboratóriá, odborné kabinety. Vyučovanie odborných predmetov zabezpečovali externí pracovníci z národného podniku Tesla. Vedenie školy na čele s riaditeľom Ondrejom Brezinom a zástupcom riaditeľa Jánom Svitekom zabezpečili interných vyučujúcich pre teoretické, aj praktické vyučovanie. Národný podnik Tesla v rokoch 1962 - 1964 uvoľnil postupne pre školu skúsených pracovníkov z vývoja, medzi ktorých patrili napr. Ing. Brúha Vladimír, Ing. Marián

Kuruc, Ing. Matej Štepita a sprostredkovane z n. p. Tesly Rožňov prom. fyz. Bartolomej Rak. Pre praktické vyučovanie poskytol podnik pracovníkov: p. Duda Ján, p. Chebeň Jozef, p. Piovár Ondrej, p. Maduda Jaroslav.

V priebehu školského roku 1963 - 1964 bola pre potreby praktického vyučovania upravená bývalá cvičná píla na laboratóriá a dielne novej školy. Rekonštrukciu uskutočnili vyučujúci merania, dielenských cvičení a zamestnanci rozšírenej dielenskej prevádzky so žiakmi. Pracovníci školy zabezpečili prístrojovú a meraciu techniku a laboratóriá, aj keď v provizórnych priestoroch, boli na svoju dobu veľmi dobre vybavené

Výstavba novej školy sa začala v roku 1964 podľa projektu Ing. Tomana. V septembri 1968, keď bola dokončená učebňová časť a kotolňa, sa začalo s vyučovaním vo vlastných priestoroch. V rokoch 1970 – 1971 pokračovali stavebné práce v dielňach a laboratóriách. Výstavba prvej etapy školy v hodnote 14 miliónov Kčs bola dokončená v roku 1973. Druhá etapa, ktorá mala zabezpečiť vyučovanie telesnej výchovy, stravovanie a ubytovanie žiakov, zostala iba v štádiu rozpracovanej projektovej dokumentácie. Problémy sa riešili provizórne a modernizáciou objektov a zariadení. Partnerom pri riešení týchto problémov bolo patronátne JRD v Hybiach.

V prvých rokoch existencie školy mohli žiaci študovať špecializáciu oznamovacie a rádioelektronické zariadenia. So zväčšujúcimi sa priestormi a zlepšujúcim sa materiálom a technickým vybavením bolo možné v roku 1963 otvoriť nový odbor meracia a automatizačná technika. V roku 1967 zo školy odišli prví absolventi odboru.

So zvyšujúcim sa záujmom o štúdium bolo potrebné riešiť aj otázku ubytovania žiakov zo vzdialenejších oblastí Slovenska. V školskom roku 1964 - 1965 boli žiaci školy ubytovaní v 3 učebniach bývalej drevárskej školy, v terajšej budove SLTŠ – bol to prvý provizórny domov mládeže. V tom istom školskom roku KNV pridelená pre potreby ubytovania aj budovu bývalej Poľnohospodárskej školy v Rakúsko - Uhorsku z roku 1871, ktorú SLTŠ používalo do tohto času čiastočne na sklady a učebne lesníckej majstrovskej školy. Počet tried, a tým aj počet žiakov, ktorí potrebovali ubytovanie sa zvyšoval.

Od 1.9.1966 škola získala ďalšie priestory na ubytovanie pridelením **Janoškovho domovu**. V roku 1971 po včelárskej majstrovskej škole získala SPŠE na ubytovanie žiakov aj **Vitálišovu vilu**.

Ďalšie ubytovacie kapacity -

internát Pod Skalkou

– boli vytvorené v rokoch 1974 - 1975

.

SPŠE v roku 1971 otvorila študijný odbor technická obsluha prostriedkov výpočtovej techniky. Tento odbor vznikol na SPŠE v Liptovskom Hrádku ako na prvej strednej škole v republike, kde sa počítače stali predmetom aj nástrojom vyučovania. Od tých čias škola úzko spolupracovala s pedagogickými inštitúciami ako experimentálna škola.

Od 1.októbra 1975 v priestoroch Strednej priemyselnej školy elektrotechnickej na Celinách, zásluhou Ing. Ladislava Habiňáka, vzniklo **Školské výpočtové stredisko** so sálovým počítačom, ako prvým číslicovým počítačom na strednej škole v bývalom Československu. Hlavnými úlohami výpočtového strediska bola príprava pedagogických dokumentov pre novovznikajúce odbory výpočtovej techniky, príprava pedagógov pre vyučovanie týchto predmetov a zabezpečenie praktického vyučovania žiakov stredných škôl.

V tomto období sa učitelia školy podieľali na spracovaní základných pedagogických dokumentov v celoštátnom rozsahu, mali a dodnes majú, bohatú publikačnú činnosť v tvorbe učebných textov, učebníc a učebných pomôcok. Pri uplatňovaní moderných metód vyučovania s podporou osobných počítačov patrila škola medzi špičkové v republike, aj zásluhou vtedajšieho riaditeľa Ing. Mateja Štepitu a zástupcu riaditeľa Ing. Ladislava Hartmana.

Na rozvoji Stredného odborného učilišťa elektrotechnického mali najväčšiu zásluhu riaditelia Ing. Vladimír Hyben a Ing. Stanislav Dugát.

Naša škola patrila k priekopníkom medzi strednými školami v republike vo využívaní Internetu vo vyučovaní. V oblasti sieťových technológií zásluhou Ing. Ľubomíra Ursínyho bola medzi prvými školami, kde sa zriadila lokálna CISCO akadémia.

Internát Janoškov domov bol budovaný v rokoch 1979 - 1981 do dnešnej podoby. V roku 1989 sa začalo s výstavbou nový areálu domova mládeže pri budove SPŠE na Celinách, dokončený bol v roku 1997.

V 90-tych rokoch sa zmenil spôsob špecializácie štúdia a žiaci mohli študovať na SPŠE odbor slaboprúdová elektrotechnika s tromi zameraniami (automatizačná technika, oznamovacia technika a elektronické počítačové systémy) a ekonomicky orientovaný odbor technické a informatické služby so zameraním na elektrotechniku.

V roku 2001 **Stredná priemyselná škola elektrotechnická** a **Stredné odborné učilište elektrotechnické** prešli do zriaďovateľskej pôsobnosti Žilinského samosprávneho kraja.

Žilinský samosprávny kraj zriadil Združenú strednú školu elektrotechnickú na základe uznesenia zastupiteľstva ŽSK č. 10.1. zo dňa 18. 12. 2002 v zmysle zákona SNR č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve v znení neskorších predpisov a Rozhodnutia Ministerstva školstva SR č. 4903/03-093/15 zo dňa 30.6.2003.

Združená stredná odborná škola elektrotechnická vznikla združením dvoch škôl v Liptovskom Hrádku a to **Strednej priemyselnej školy elektrotechnickej** a **Stredného odborného učilišťa elektrotechnického**.

1. septembra 2003 sa začal prvý školský rok v dvoch združených škôl v pôvodných objektoch.

Žilinský samosprávny kraj Dodatkom č.2 k zriaďovacej listine č.370/03-SP zo dňa 1.9.2003 v znení Dodatku č.1 zo dňa 24.8.2006 mení názov organizácie zo Združenej strednej školy elektrotechnickej na **Strednú odbornú školu** s účinnosťou od 1.9.2008.

Žilinský samosprávny kraj Dodatkom č.3 k zriaďovacej listine č.370/03-SP zo dňa 1.9.2003 v znení Dodatku č.1 zo dňa 24.8.2006 a Dodatku č.2 zo dňa 28.8.2008 mení názov organizácie zo Stredná odborná škola na **Stredná odborná škola elektrotechnická** s účinnosťou od 1.1.2009.

V roku 2009 sa postupne sťahovali učebne a dielne z objektu bývalého Stredného odborného učilišťa elektrotechnického do priestorov na Celinách. V školskom roku 2009 - 2010 sa začalo vyučovanie v objekte na Celinách 536 v Liptovskom Hrádku.

Naša škola doteraz vychovala viac ako 10 000 absolventov. Mnohí z nich pôsobia na popredných manažérskych miestach vo firmách, organizáciách, úradoch štátnej správy alebo samosprávy. Sú úspešní ľudia, osobnosti, podnikatelia, vedci i umelci. Všetci sú našou pýchou, sú dobrou vizitkou našej školy. A škola, to nie sú len žiaci. Sú to aj ich učitelia, majstri odbornej výchovy, vychovávatelia a nepedagogickí zamestnanci, bez ktorých by chod školy bol nemysliteľný.

V posledných rokoch prešla škola veľkými zmenami. Zapojila sa do projektov Európskej únie a Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR. Za výdatnej pomoci nášho zriaďovateľa Žilinského samosprávneho kraja sa zlepšuje technický stav budov. Po presťahovaní z objektu Pálenica, sa v objekte Celiny vybudovali nové učebne odborného výcviku. Za výdatnej sponzorskej pomoci firiem a partnerov školy, prostredníctvom Občianskeho združenia EMITOR a projektov pribúda na škole moderná didaktická technika a zlepšuje sa vybavenosť odborných učební a laboratórií. V mnohých oblastiach sme sa stali priekopníkmi vo využívaní moderných metód a učebných pomôcok vo vyučovaní a súčasne aj školiacim strediskom pre učiteľov z iných škôl.

V súčasnosti v SOŠE študuje vyše 400 žiakov v 18 triedach. Škola ponúka študijné odbory elektrotechnika v oblastiach počítačové systémy a počítačové siete, priemyselná informatika, informatické a telekomunikačné systémy a manažment v elektrotechnike, technické a informatické služby v elektrotechnike, mechanik elektrotechnik – autoelektrikár a informačné technológie a mechanik počítačových sietí. V ponuke školy sú aj učebné odbory autoopravár - elektrikár a elektromechanik - úžitková technika.

Výmenu skúsenosti a informácií o odbornom smerovaní vzdelávania zabezpečujeme spoluprácou s partnerskými školami v regióne i v zahraničí.

Od svojho vzniku bola škola úzko spätá s elektrotechnickými podnikmi v regióne, pružne reagovala na ich potreby a vychovala veľa vynikajúcich odborníkov v elektrotechnike, ale aj v ostatných oblastiach života. Aj v súčasnosti je neodmysliteľnou súčasťou výchovno-vzdelávacieho procesu spolupráca školy s elektrotechnickými firmami v regióne. Je to predovšetkým generálny partner školy **Ceragon** Liptovský Hrádok a hlavní partneri školy **Eltek**

Liptovský Hrádok,

Tesla

Liptovský Hrádok,

Seidel

Slovakia.

Veľmi prospešná je aj spolupráca so vzdelávacími inštitúciami Žilinská univerzita v Žiline a Technická univerzita v Košiciach, Metodicko-pedagogické centrá, Centrum pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie Liptovský Mikuláš, Školské výpočtové stredisko Liptovský Mikuláš.

Vďaka dobrým personálnym i materiálnym podmienkam študenti úspešne reprezentujú školu na rôznych spoločensko-vedných, športových a technických súťažiach. V súťažiach SOČ a Zenit sa dosiahnutými výsledkami dlhodobo zaraďujú medzi najlepšie školy na Slovensku.

Pedagogickí pracovníci i vedenie školy tvoria kolektív pracovitých, kvalifikovaných, odborne veľmi zdatných a kreatívnych ľudí, s túžbou poskytnúť žiakom čo najlepšie podmienky na výchovu a vzdelávanie.

Roky usilovnej, systematickej a tvorivej práce pedagógov, počet, uplatnenie a úspechy absolventov meno školy vyzdvihli medzi najúspešnejšie, ktorými sa môže tento región pýšiť. Zamestnanci školy, chcú v tejto tradícii pokračovať a rozvíjať ju, aby sa o nej hovorilo ako o modernej škole motivujúcej k celoživotnému vzdelávaniu v oblasti elektrotechniky a informačných technológií, kde žiaci nadobúdajú tie najnovšie poznatky, učia sa na kvalitných, špičkových zariadeniach, získavajú zručnosti priamo uplatniteľné v praxi, a hlavne učia sa radi.

Riaditelia SPŠE Liptovský Hrádok

Brezina Ondrej

1961 – 1969

Habiňák Ladislav, Ing.

1969 – 1971

Štepita Matej, Ing.

1971 – 1990

Zeman Ján, RNDr.

1990 – 1991

Brťán Milan Ing.

1991 - 1996

Lištiak Milan Ing.

1996 - 2003

Riaditelia SOUE Liptovský Hrádok

Alojz Peciar (Stredisko pracujúceho dorastu) 1951 - 1954

Peter Pallo (Závodná učňovská škola) 1954 - 1961

Martin Kiňo (Odborné učilište) 1961 - 1969

Hyben Vladimír, Ing. 1969 - 1991

od roku 1976 Stredné odborné učilište

od roku 1991 Stredné odborné učilište elektrotechnické

Dugát Stanislav Ing. 1991 - 2002

Kelčík Slavomír Ing. 2002 - 2003

Riaditelia ZSŠE Liptovský Hrádok

Lištiak Milan Ing.

1.9.2003 – 1.1.2009

Riaditelia SOŠE Liptovský Hrádok

Lištiak Milan Ing.

1.1.2009 – 31.1.2009

Daniš Milan Ing.

od 1. 2. 2009